

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 12. 2024, sp. zn. 6 To 41/2024, ECLI:CZ:VSPH:2024:6.TO.41.2024.1

Číslo: 12/2026

Právní věta:

Orgán rozhodující o zajištění nároku poškozeného na majetku obviněného (§ 47 odst. 1 tr. ř.) nebo o zajištění věci důležité pro trestní řízení nikoli pro důkazní účely [§ 77b odst. 1 písm. b), c), d) tr. ř.] musí mimo jiné posoudit, zda zjištěné skutkové okolnosti umožňují předpokládat, že bude učiněno rozhodnutí, pro které je zajištění prováděno (např. o povinnosti k náhradě škody, o uložení trestu propadnutí věci apod.). Tím není dotčena možnost změny důvodu zajištění podle § 77b odst. 3 tr. ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.12.2024

Spisová značka: 6 To 41/2024

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zajištění nároku poškozeného, Zajištění nástrojů trestné činnosti a výnosů z trestné činnosti a náhradní hodnoty, Zajištění věci důležitých pro trestní řízení

Předpisy: § 47 odst. 1 tr. ř.

§ 77b odst. 1 písm. b) tr. ř.

§ 77b odst. 1 písm. c) tr. ř.

§ 77b odst. 1 písm. d) tr. ř.

§ 77b odst. 3 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze z podnětu žádosti obžalovaného M. S. o zrušení zajištění nemovitostí jednak podle § 47 odst. 1, 2 tr. ř. a § 77b odst. 3 tr. ř. změnil důvod zajištění ve výroku vyjmenovaných nemovitých věcí, které byly zajištěny jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti, a jednak podle § 79f odst. 2 tr. ř. zamítl žádost obžalovaného o zrušení zajištění nemovitostí specifikovanými usneseními policejního orgánu.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Dne 11. 6. 2024 byl Vrchnímu soudu v Praze předložen v trestní věci obžalovaného M. S. a spol.

spisový materiál Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích vedený pod sp. zn. 64 T 6/2019 za účelem rozhodnutí o odvoláních proti rozsudku ze dne 20. 12. 2022, které podal obžalovaný M. S., jakož i další obžalovaní, a taktéž v neprospěch obžalovaných i státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové (konkrétně v neprospěch obžalovaného M. S. do výroku o trestu) a poškozená K. p., a.s., V. I. G., nikoli však ve vztahu k obžalovanému M. S.

2. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 20. 12. 2022, sp. zn. 64 T 6/2019, byl obžalovaný M. S. uznán vinným pod body 2, 4, 6, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 20, 22, 23, 24, 31, 34, 37, 38, 39, 50, 57, 58, 61, 62, 64, 65, 74, 80, 90, 91, 99, 101, 140, 202, 203, 213, 216, 229, 231, 243, 246, 247, 248, 257, 259, 264, 268, 270, 271, 280, 281, 282, 283, 289, 290, 295, 296 a 297 zvláště závažným zločinem pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ukončeným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen podle § 210 odst. 6 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 5 let a 3 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Trestnou činností, pro kterou byl doposud nepravomocně uznán vinným, měl obžalovaný M. S. způsobit škodu ve výši 8 348 064 Kč a pokusit se o způsobení škody ve výši 3 081 000 Kč. Zároveň mu byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost nahradit poškozeným způsobenou škodu v celkové částce 8 331 464 Kč s tím, že v jednotlivostech pro stručnost odkazuje Vrchní soud v Praze na napadený rozsudek.

II.

Žádost obžalovaného a vyjádření k ní

3. Obžalovaný M. S. dne 11. 7. 2024 podal ke zdejšímu soudu žádost o zrušení rozhodnutí podle § 79f odst. 1 tr. ř., v níž předně připomněl výsledek nepravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích i to, že proti tomuto rozhodnutí se odvolal jak on, tak i státní zástupce, který ve svém odvolání navrhl uložit i trest propadnutí náhradní hodnoty, a to zajištěných věcí v jeho majetku, konkrétně finančních částek zajištěných na dvou bankovních účtech vedených u U. B. C. R. S. a. s. a dále na účtu, který se týká stavebního spoření u M. p. a konečně i na účtu penzijního připojištění u K. B. – P. s. a. s., přičemž v souhrnu jde o částku 844 222,37 Kč. Státní zástupce se tedy nedomáhá propadnutí všech zajištěných věcí z jeho majetku, jak vyplývá z obžaloby, nýbrž pouze finančních částek na účtech výše citovaných. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích s ohledem na uloženou povinnost nahradit škodu v mnohamilionových částkách propadnutí žádné ze zajištěných věcí neuložil. V rámci svého vyjádření k odvolání státního zástupce, který požaduje, aby mu byl uložen i trest propadnutí náhradní hodnoty, a to peněžních prostředků na účtech uvedených výše, s tímto návrhem nesouhlasí, neboť by šlo o druh majetkové sankce, která by konkurovala uložené povinnosti nahradit poškozeným škodu ve výši zhruba 5,3 mil. Kč, přičemž současně brojí proti správnosti takového výroku s argumentem, že výše škody, kterou měl způsobit, dosud spolehlivě zjištěna nebyla. Pokud jde o konkurenci peněžitých sankcí ukládaných pachatelům trestných činů a současně povinnosti k náhradě škody, poukazuje na dosud existující judikaturu, která se zabývá odčerpáváním majetkového prospěchu získaného pachatelem. Přednost před majetkovou sankcí má rozhodnutí o povinnosti pachatele nahradit způsobenou škodu. Majetkovou sankci je možno uložit jen za předpokladu, že majetková situace dovoluje jak uhradit způsobenou škodu, tak vykonat i státem uloženou povinnost. V dalším poukazuje na předčasnost postupu podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku, který předpokládá splnění tímto ustanovením daných podmínek, neboť dosud nebyla náležitě zjištěna hodnota věci, neboť státní zástupce se nezabýval úvahou o jeho alespoň minimálním výnosu z trestné činnosti popsané v obžalobě při počtu stíhaných osob, mezi nimiž ovšem absentují hlavní pachatelé, a to pojištěné osoby, které pojistku inkasovaly. On sám za vyplnění formuláře pro pojišťovnu inkasoval standardní poplatek 1 500 Kč.

4. Závěrem s ohledem na to, že státní zástupce v podaném odvolání s výjimkou propadnutí finančních částek zajištěných na dotčených účtech propadnutí žádné ze zajištěných nemovitých věcí

v jeho majetku nepožaduje a s odvoláním na ustanovení § 79f odst. 1 tr. ř., podle něhož lze dovodit, že zajištění vzhledem k nemovitostem třeba není, žádá obžalovaný M. S., aby zajištění předmětných nemovitostí, respektive jejich podílu soud zrušil, a připomíná, že s ohledem na dobu zajištění dochází k nepřiměřenému omezení jeho vlastnického práva, je zcela bezdůvodné a pozbylo zákonného podkladu.

5. K podané žádosti na výzvu odvolacího soudu se dne 31. 7. 2024 vyjádřil i státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze s tím, že nesouhlasil, aby žádosti obžalovaného M. S. bylo vyhověno. Namítl, že Vrchní státní zastupitelství v Praze v rámci odvolacího řízení není vázáno obsahem odvolání podaného státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové a jeho návrhem není vázán ani Vrchní soud v Praze, který může v rámci v neprospěch podaného odvolání státního zástupce bez vyřčení takového návrhu trest propadnutí zajištěných nemovitostí uložit. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích v nepravomocném rozsudku stanovil způsobenou škodu ve výši 8 348 064 Kč a škodu hrozící ve výši 3 081 000 Kč. Zároveň soud prvního stupně ve svém rozsudku stanovil povinnost k náhradě způsobené škody ve smyslu § 228 tr. ř. ve vztahu k několika poškozeným. I když dozorový státní zástupce nenavrhl postihnout obžalovaného uložením majetkového trestu rovněž u předmětných nemovitostí, nic nebrání tomu, aby odvolací soud sám změnil důvod zajištění postupem podle § 77b odst. 3 tr. ř., a to tak, aby zajištění sloužilo k uspokojení majetkových nároků poškozených, neboť důvod zajištění lze kdykoliv v průběhu trestního řízení usnesením změnit. Rozhodnutí o zrušení zajištění by bylo v rozporu se zájmy dotčených poškozených. Dozorový státní zástupce v podaném odvolání požaduje, aby obžalovanému byl uložen i peněžitý trest. V případě, že lze očekávat uložení peněžitého trestu, je ve smyslu § 344a odst. 1 tr. ř. možno zajistit určenou část majetku obviněného. V závěru proto uvedl, že žádosti nelze vyhovět, neboť takový postup by byl na úkor oprávněných zájmů poškozených, případně by jím mohl být ohrožen i výkon uloženého trestu.

6. K dotazu Vrchního soudu v Praze státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 29. 10. 2024 doplnil, že jeho předchozí vyjádření ze dne 31. 7. 2024 je možno považovat za návrh na změnu důvodu zajištění podle § 77b odst. 3 tr. ř. v tom smyslu, aby Vrchní soud v Praze rozhodl tak, že důvod zajištění předmětných nemovitostí jako náhradní hodnoty bude změněn na zajištění nároku poškozených podle § 47 odst. 1 tr. ř.

III. Posouzení žádosti

7. K zajištění majetku obžalovaného M. S. došlo již v průběhu přípravného řízení, a to následujícími rozhodnutími Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, odborem hospodářské kriminality SKPV.

8. Konkrétně dne 7. 3. 2015 usnesením č. j. KRPE-93223-1535/TČ-2013-170080 podle § 79f k § 79d odst. 1 tr. ř. po předchozím souhlasu státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové byly jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti zajištěny nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro XY, Katastrálním pracovištěm XY, v katastrálním území XY, v obci XY, okres XY, na listu vlastnictví XY (dále jen „nemovitost XY“), vlastnická práva pro M. S. ve výši podílu $\frac{1}{3}$, přičemž jde o pozemek označený jako parcela XY, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, výměra XY m², součástí je stavba XY č. p. XY, bydlení, stavba stojí na pozemku p. č. XY a pozemek označený jako parcela XY, druh pozemku zahrada, výměra XY m² jako náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti. Hodnota nemovitosti byla odborným vyjádřením ke dni 12. 3. 2015 stanovena ve výši 3 800 000 Kč. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 1 To 35/2015, byla stížnost obžalovaného M. S. proti tomuto rozhodnutí o zajištění podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

9. Usnesením shodného policejního orgánu pod č.j. KRPE-93223-1536/TČ-2013-170080 ze dne 7. 3. 2015 podle § 79f k § 79d odst. 1 tr. ř. po předchozím souhlasu státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové byly jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti zajištěny nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí vedených Katastrálním úřadem pro XY, Katastrálním pracovištěm XY, v katastrálním území XY, v obci XY, okres XY, na listu vlastnictví XY (dále jen „nemovitost XY“), vlastnická práva pro M. S. ve výši podílu $\frac{1}{2}$, přičemž jde o pozemek označený jako parcela XY, druh pozemku ostatní plocha, výměra XY m², dále pozemek označený jako parcela XY, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, výměra XY m², součástí je stavba XY č. p. XY, rodinný dům, stavba stojí na pozemku p. č. XY a pozemek označený jako parcela XY, druh pozemku ostatní plocha, výměra XY m². Hodnota nemovitostí byla odborným vyjádřením ke dni 23. 3. 2015 stanovena ve výši 4 500 000 Kč. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 1 To 36/2015, byla stížnost obžalovaného M. S. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

10. Tentýž policejní orgán dále rozhodl svým usnesením ze dne 7. 3. 2015, č. j. KRPE-93223-1530/TČ-2013-170080, o zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech č. XY a č. XY jako náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti podle § 79f k § 79a odst. 1 tr. ř. až do výše 6,4 mil. Kč. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 1 To 33/2015, byla stížnost obžalovaného M. S. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta. Zůstatek na obou účtech ke dni blokace (10. 3. 2015) činil 207 739,48 Kč a 404 814,77 Kč.

11. Dále bylo usnesením totožného policejního orgánu ze dne 7. 3. 2015, č. j. KRPE-93223-1531/TČ-2013-170080, rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků na bankovním účtu stavebního spoření M. p. č. XY jako náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti podle § 79f k § 79a odst. 1 tr. ř. až do výše 6,4 mil. Kč. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 1 To 34/2015, byla stížnost obžalovaného M. S. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta. Ke dni 10. 3. 2015 činil zůstatek na tomto účtu 100 636 Kč.

12. Usnesením shodného policejního orgánu ze dne 7. 3. 2015, č. j. KRPE-93223-1528/TČ-2013-170080, bylo rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků penzijního připojištění u K. P. s. a. s. jako náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti podle § 79f k § 79a odst. 1 tr. ř. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. 1 To 32/2015, byla stížnost obžalovaného M. S. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta. Ke dni 11. 3. 2015 činil zůstatek na tomto účtu 131 032,12 Kč.

13. Vrchní soud v Praze z podnětu podané žádosti přezkoumal spisový materiál se zaměřením na zajištění náhradní hodnoty a dospěl následujícím závěrem.

14. Podle § 79a odst. 1 tr. ř. nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že určitá věc je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové věci.

15. Podle § 79g odst. 1 tr. ř. nelze-li zajistit věc, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může být místo ní zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti, její hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících zajištění věci, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti. Náhradní hodnotu lze zajistit osobě, která měla povinnost strpět zajištění původní věci. Podle § 79g odst. 2 tr. ř. může z důležitých důvodů předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce povolit na návrh osoby, které byla náhradní hodnota zajištěna, provedení úkonu, který se týká zajištěné náhradní hodnoty. Proti takovému rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

16. Podle § 79f odst. 1 tr. ř. se zajištění věci zruší nebo omezí, není-li jej již třeba nebo jej není třeba ve stanoveném rozsahu. Bylo-li zrušeno zajištění věci, jež byla ponechána na místě, kde se nachází,

odvolá se též příkaz k zdržení se nakládání s věcí. Podle § 79f odst. 2 tr. ř. má osoba, již byla věc zajištěna, právo kdykoliv po právní moci usnesení o zajištění žádat o zrušení nebo omezení zajištění.

17. Podle § 77b odst. 3 tr. ř. má zajištění věci pro důkazní účely přednost před jinými důvody zajištění věci. Důvod zajištění podle § 47, § 78, § 79, § 79a, § 79g, § 344a, § 347 nebo § 358b tr. ř. lze v průběhu trestního řízení změnit usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. O změně důvodu zajištění není třeba rozhodovat v případě, kdy jsou splněny podmínky pro vyslovení propadnutí nebo zabránění věci, která je zajištěna k důkazním účelům.

18. Podle § 47 odst. 1 tr. ř. byla-li poškozenému způsobena trestným činem škoda nebo nemajetková újma, nebo získal-li obviněný takovým trestným činem na jeho úkor bezdůvodné obohacení, lze nárok až do pravděpodobné výše škody nebo nemajetkové újmy nebo až do pravděpodobného rozsahu bezdůvodného obohacení zajistit na majetku obviněného. Zajišťovat nelze nárok, který nelze v trestním řízení uplatnit. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění. Podle § 47 odst. 2 tr. ř. (ve znění účinném do 31. 12. 2024) o zajištění podle odstavce 1 rozhoduje soud na návrh státního zástupce nebo poškozeného, v přípravném řízení státní zástupce na návrh poškozeného. V přípravném řízení může státní zástupce nárok zajistit i bez návrhu poškozeného, vyžaduje-li to ochrana jeho zájmů, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení.

19. Vrchní soud v Praze konstatuje, že podstatou institutů zajištění věcí jako jednoho z efektivních nástrojů boje se zločinem je znemožnění osobě, jíž se věci zajišťují, aby svůj majetek například uschovala, spotřebovala nebo ho převedla na jiné osoby. Smyslem zajištění je tedy snaha o minimalizaci nebezpečí rozplynutí majetku dotčené osoby mimo jiné z důvodu možnosti náhrady případné škody a případného majetkového postihu. Zajištění věcí jako nástrojů trestné činnosti a výnosů z trestné činnosti či náhradní hodnoty je institutem, který napomáhá objasňování a případně reparaci závažné, zejména hospodářské kriminality. Z povahy zajišťovacích institutů vyplývá, že se pohybuje vždy pouze v rovině pravděpodobnosti, a nikoli jistoty ohledně budoucích následků, jež se snaží předvídat. Opatření je pouze dočasné, svou povahou zatímní a zajišťovací, nepředstavující konečné rozhodnutí ve věci. Jeho podstatou je nikoliv odejmutí těchto prostředků majiteli, ale omezení dispozičního práva. Jedná se zde o omezení vlastnického práva dotčených subjektů, avšak v rámci výluky z ochrany vlastnictví, která je při zachování v zákoně specifikovaných podmínek přiměřená cíli sledovanému právní úpravou, jímž je náležité zjištění trestných činů a spravedlivé potrestání pachatelů i snaha v co nejvyšší možné míře eliminovat škodu způsobenou případnou trestnou činností (srov. nález sp. zn. [II. ÚS 642/07](#) ze dne 30. 1. 2008 nebo nález sp. zn. [I. ÚS 2485/13](#) ze dne 2. 12. 2013).

20. Při rozhodování o zajištění věci je třeba vždy též uvažovat v intencích provázanosti hmotně právních a procesně právních předpisů upravujících tuto problematiku. Zákonné využití toho kterého zajišťovacího institutu upraveného trestním řádem nebude totiž reálně k ničemu, pokud se posléze neodrazí v podobě požadované trestním zákoníkem v konečném rozhodnutí o trestní věci (typicky v odsuzujícím rozsudku). Orgán rozhodující o zajištění tedy musí rovněž vyhodnotit, zda zjištěné skutkové okolnosti umožňují předpokládat, že očekávané rozhodnutí minimálně učiněno být může (viz např. rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody, uložení trestu propadnutí věci či náhradní hodnoty, peněžitého trestu apod.). Jak vyplývá z odborné publikace autorů Vondruška, Fr., Záruba, J., Trešlová, L. Odčerpávání majetku pocházejícího z nelegitimních zdrojů mimotrestními prostředky. Praha: Scientia, 2010, s. 50, „Zajišťovat majetek, který evidentně nebude možno v budoucnu v daném trestním řízení postihnout, nejenže nemá smysl – naopak hrozí, že v konečném důsledku stát ponese následky příliš extenzivního uplatňování těchto omezujících institutů, které jsou současně i vážným zásahem do vlastnického práva chráněného na ústavní rovině.“.

21. S ohledem na to, že k zajištění věci obžalovaného M. S. došlo téměř před deseti lety, bylo třeba v

souvislosti s jeho žádostí o zrušení zajištění aktualizovat hodnotu zajištěného majetku. Z odborného vyjádření znalkyně P. K. vyplývá, že k datu 7. 12. 2024 činila obvyklá cena nemovitosti XY cca 8 mil. Kč a k datu 17. 11. 2024 činila obvyklá cena nemovitosti XY 20 mil. Kč (bez zohlednění věcného břemene bydlení váznoucího na nemovitosti, které bylo v původním odborném vyjádření oceněno tak, že může snížit cenu nemovitosti až o 50 %). Z výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že obžalovaný M. S. vlastní $\frac{1}{3}$ nemovitosti XY a $\frac{1}{2}$ nemovitosti XY. Celková aktuální obvyklá cena zajištěných nemovitostí tak činí cca 7,7 mil. Kč.

22. Vrchní soud v Praze pro úplnost aktualizoval i zjištění ohledně výše zajištěných finančních prostředků na účtech obžalovaného M. S. a zjistil, že na účtu M. p. s. s. a. s. bylo k 16. 10. 2024 naspořeno 163 342,51 Kč, na účtech U. B. C. R. S. činil zůstatek k 17. 10. 2024 částku 258 601,84 Kč a 408 037,35 Kč a na účtu P. s. K. B. bylo naspořeno k 17. 10. 2024 296 432,98 Kč. Celkem se jedná o finanční prostředky ve výši 1 126 141,68 Kč.

23. V daném případě dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že nadále pro zajištění předmětných nemovitostí (ad 8, 9) jako náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti podle § 79g tr. ř. (v době rozhodování o zajištění podle § 79d, 79f tr. ř.) již nejsou splněny zákonné podmínky. Napadený rozsudek totiž přesně specifikuje výši škody, kterou měl obžalovaný M. S. způsobit, resp. pokusit se ji způsobit, na rozdíl od výnosu z trestné činnosti, který měl jmenovaný obžalovaný ze stíhané trestné činnosti mít a k jehož reparaci má majetek zajištěný podle § 79g tr. ř. sloužit. V odůvodnění napadeného rozsudku se totiž opakovaně hovoří o odměně jednotlivých stíhaných osob za jejich podíl na trestné činnosti (tj. fakticky o výnosu z trestné činnosti), který měl být od 5 000 Kč do 15 000 Kč pro jednotlivé lékaře za jednotlivý útok (v případě obžalovaného M. S. jich mělo být celkem 57), avšak bez specifikace souhrnné částky, o kterou se měl obžalovaný M. S. obohatit umělým navyšováním či úplným fabulováním zdravotnických úkonů u osob, které byly účelově životně či úrazově pojištěny, za účelem získání pojistného plnění, o něž se zúčastněné osoby (tedy i příslušní lékaři) měly dělit. Aniž by Vrchní soud v Praze jakkoli předjímal meritorní rozhodnutí o vině obžalovaného M. S. i dalších stíhaných osob, považuje za nutné zmínit, že v dané trestní věci nelze dát rovnítko mezi způsobenou škodu a výnos z trestné činnosti jednotlivých zúčastněných osob, takže těžko by trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, případně ochranné opatření zabránění náhradní hodnoty podle § 102 tr. zákoníku mohly postihnout veškerý zajištěný majetek obžalovaného M. S. jako náhradní hodnotu za výnos z trestné činnosti.

24. Z výše uvedených důvodů Vrchní soud v Praze považuje nadále za postačující opatření ve vztahu k předpokládanému výnosu obžalovaného M. S. ze stíhané trestné činnosti zajištění finančních prostředků na jeho účtech (viz bod 21) a ohledně nemovitostí specifikovaných v odst. 8 a 9 shora rozhodl o změně účelu jejich zajištění ve prospěch nároku poškozených, který byl doposud zjištěn v přepokládané výši 8 348 064 s tím, že mu byla stanovena povinnost nahradit škodu v celkové částce 8 331 464 Kč, přičemž s ohledem na absenci odvolání do výroku o povinnosti obžalovaného M. S. k náhradě škody byla výše zajištění omezena částkou 8 331 464 Kč. Téměř desetiletá doba zajištění je sice dlouhým časovým úsekem, avšak s ohledem na rozsah a charakter trestné činnosti, stran které je v současné době stíháno 20 osob z původních 21 a spisový materiál čítá téměř 85 000 stran, lze považovat dobu trestního řízení (a tedy i zajištění majetku obžalovaného) za přiměřenou.